

Der mener jeg så, at hr. Niels Helveg Petersen er rigelig naiv i den her sag.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Denne stædige radikale fastholdelse af FN's og Sikkerhedsrådets centrale rolle har af mange været anset for at være naiv. Men når Sikkerhedsrådet lever op til sin rolle, så gælder det om, at vi støtter op om det. Hvis alle anlagde hr. Keld Albrechtsens synspunkt og brugte denne anledning, sikkerhedsrådsvedtagelsen, til at understrege, at i øvrigt kunne det ikke komme på tale at anvende militære magtmidler for Sikkerhedsrådet, som ellers er indeholdt i FN-pagten, så lettede man presset på Saddam Hussein, og det ønsker vi i hvert fald under ingen omstændigheder at medvirke til.

Jann Sjørnsen (KRF):

Indledningsvis vil jeg godt takke både stats- og udenrigsministeren for deres besvarelse af de to forespørgsler. Jeg synes faktisk, at den linje, som begge ministre lagde for dagen og den klare understregning af, at både Danmark og EU i den her sag har fulgt FN-sporet, har været rigtig, og det har også været fremført her i debatten i dag med fast stemme. Det vil jeg godt kvittere for.

Det er klart, at situationen omkring Irak længe har været fastlåst, og det er jo helt uholdbart i lyset af de beslutninger, som verdenssamfundet har taget gennem FN og FN's Sikkerhedsråd. Jeg vil godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti bliver debatten om Irak og opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner en sag, som vi må behandle med største alvor. Saddam Hussein har længe leget kispus med verdenssamfundet, og vi ser altså ikke på ham som en eller anden sølle stakkel, der har fået alle på nakken, og vi derfor skal tøve med at kræve, at de betingelser, som er opstillet, bliver opfyldt.

Saddam Hussein og Irak besidder efter alt at dømme våben, som er en trussel, ikke bare mod nærområdet, men mod verdensfreden i et bredere perspektiv. Derudover mener jeg også, at vi af hensyn til den måde, det irakiske folk bliver behandlet på, også bliver nødt til at sige, at vi ikke bare kan se gennem fingre med de overtrædelser af international lov og orden, som Irak har gjort sig skyldig i.

Det, som jo har afstedkommet forespørgslerne i dag, og også, synes jeg, med rette, er selvfølgelig, at USA, i denne her debat omkring Irak og hvad der skulle ske, flere gange har hævet stem-

men og vel nærmest har truet med at gå ene-gang, tage sagen i egen hånd. Det har vi fra Kristeligt Folkepartis side advaret kraftigt imod. Uanset hvor ivrig man kan være for at finde løsninger på spørgsmål, uanset at vi også har været fortørnede og fortvivlede over, at Irak ikke har levet op til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og at våbeninspektørerne ikke har kunnet få fri og uhindret adgang til Irak, kan det ikke afstedkomme, at et enkelt land som USA tager international lov og orden i egen hånd.

Hvis alle lande gjorde det, ville der snart ikke være noget tilbage af folkeretten, så ville der snart ikke være noget tilbage af international lov og orden. Derfor er det ekstremt vigtigt, at det er lykkedes at få holdt også amerikanerne på FN-sporet i den her sammenhæng, uanset at det måske ikke er sket med den helt store velvilje fra amerikanernes side, hvis man lytter til den fortsatte retorik, der præger præsident Bush.

Men det er vigtigt, at det ikke bare er lykkedes at holde EU på FN-sporet, men at det også er lykkedes at holde amerikanerne på FN-sporet. Og nu, hvor vi i dag kan konstatere, at amerikanerne har valgt at arbejde med FN i den her sammenhæng i stedet for imod FN, kan man da i sit stille sind håbe, at det også vil gælde flere politiske områder, hvor vi jo reelt savner USA i kampen for globalt lederskab, ikke mindst når vi taler om miljø og udvikling, og også når vi taler om international retshåndhævelse. Her lader USA's indsats på den internationale scene tilbage at ønske.

Kl. 11.30

Vi er enige i, at det nu gælder om at holde fast i de beslutninger, der er truffet i FN's Sikkerhedsråds resolution, og at vi i dag ikke skal begynde af opstille alle mulige hypotetiske scenarier for, hvordan det kan gå, hvis såfremt ifald Irak og Saddam Hussein fortsætter kispusspillet med det internationale samfund og ikke fuldt ud vil leve op til den sikkerhedsresolution, der nu er vedtaget i FN.

Vi skal i solidaritet med de lande, som nu er enige om resolutionen, øge det maksimale pres på Irak og bakke op om, at det er FN's Sikkerhedsråd, der må træffe beslutning om, når og hvis resolutionen bliver brudt og ikke bliver opfyldt, hvad der skal til, for at man kan få elimineret de masseødelæggelsesvåben, som Irak har.

På den baggrund er vi selvfølgelig fuldt ud tilfredse med det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til. Det siger ikke meget, men det siger lige præcis det, der er nød-